Když byly Janě Štěpánkové (28) necelé tři roky, maminka založila kosmetickou firmu ● Dnes už pracuje s ní a říká:

Pracovitost zdědila po mámě!

Jana o své mámě říká, že jí nahradila komplet celou rodinu.

Pokračování na str. 12

PŘED ŠESTADVACETI LETY ZALOŽILA JANINA MÁMA, EVA ŠTĚPÁNKOVÁ (72), ZNÁMOU KOSMETICKOU ZNAČKU RYOR A V RODINNÉM DOMĚ ZAČALA »VAŘIT« PRVNÍ PŘÍPRAVKY PRO PROFESIONÁLY. V TÉ DOBĚ BYLY JANĚ NECELÉ TŘI ROKY, NICMÉNĚ O TOM, ČEMU SE BUDE JEDNOU PROFESNĚ VĚNOVAT, BYLO UŽ TAK TROCHU ROZHODNUTO. NADŠENÍ PRO CHEMII SICE PO SVÉ MÁMĚ ÚPLNĚ NEZDĚDILA, ALE OBCHODNÍHO DUCHA A SCHOPNOST DOTÁHNOUT VĚCI DO KONCE ANO. DNES PRACUJE V RODINNÉ FIRMĚ JAKO OBCHODNÍ ŘEDITELKA A PŘIPRAVUJE SE NA TO, ŽE JI JEDNOU POVEDE SAMA.

Michaela HUDECKÁ

„Maminka sice vždycky tíhla spíš k literatuře a historii, ale na gymnáziu se zamilovala do kluka, který šel studovat vysokou školu chemicko-technologickou, což ji ovlivnilo. Láska sice nakonec nevydržela, ale z mamky se díky tomu stala inženýrka chemie,“ vysvětluje Jana. Po studiích začala Eva Štěpánková pracovat v Ústavu lékařské kosmetiky jako vedoucí výroby, kde se také podílela na vývoji kosmetických výrobků, a pár let nato potkala svého dalšího životního partnera. Brzy po druhé svatbě však její maminka prodělala mrtvici, ochrnula a pro Evu Štěpánkovou bylo nemyslitelné dát ji do ústavní péče. Jenže dlouhých deset let, kdy buď pracovala, nebo se starala o těžce nemocnou maminku, negativně poznamenalo její manželství. Dva roky po smrti maminky tak byla Eva Štěpánková opět sama. **„Potom potkala mého tatínka, který je o dvacet let mladší než ona, a po nějaké době zjistila, že je v jiném stavu, s čímž už ve svém věku – bylo jí 43 – vůbec nepočítala. Bylo jí řečeno, že děti mít nemůže vzhledem k tomu, že žila v takovém stresu,“** líčí Jana. Zatímco dnes není neobvyklé, když má žena první dítě až po čtyřicítce nebo výrazně mladšího partnera, tehdy to běžné rozhodně nebylo. Přeci jenom, psal se teprve rok 1988. **„Můj táta se na dítě necítil a ani jeho rodina ze mě nebyla nadšená. Starší partnerka a nemanželské dítě pro ně byla spíš jako by ostuda. Táta s námi částečně byl do mého druhého roku, ale jinak mě nikdy nevychovával. V kontaktu jsme sice pořád, ale vzhledem k tomu, že žije v zahraničí, vídáme se asi jednou za čtvrt roku. Teď už je náš vztah mnohem klidnější, ale pár let zpátky tomu tak rozhodně nebylo. I kdyby tehdy řekl, že tráva je zelená, budu s ním zásadně nesouhlasit jen proto, že to tvrdí on,“** směje se Jana.

Obraz od malířky Zuzany Honsové, který nechala Jana namalovat mamince k 70. narozeninám.

Začátky v rodinném domku

Ještě když byla na mateřské, přijala Eva Štěpánková nabídku Státního statku v Jenči, aby jim vyvinula a zařídila výrobu přírodní kosmetiky, a úspěšně se jí podařilo uvést na trh několik výrobků. Po sametové revoluci se už nechtěla vrátit do Ústavu lékařské kosmetiky ani nehodlala svoje nápady realizovat pro někoho cizího a rozhodla se, že bude pracovat sama na sebe. V roce 1991 začala pod značkou Ryor vyrábět kosmetické přípravky pro profesionální péči v salonech, brzy se však řada rozšířila i na výrobky pro domácí použití. **„Na začátku celá firma, která měla původně uživit čtyři až šest lidí, sídlila u nás ve dvougeneračním rodinném domku na Strahově. Ve spodním bytě byly kanceláře i výrobna, v horním jsme s mamkou bydlely. Naštěstí firmě se dařilo a rozrůstala se, což ale znamenalo postupně uvolňovat další místnosti i u nás v patře. Když už zbyl jen můj pokojíček, na který nenechala maminka sáhnout, přestěhovala se firma do pronajatého statku v Jenči a poté už do vlastních prostor v Kyšicích, kde je dodnes,“** popisuje Jana. Na své dětství vzpomíná velmi ráda. Vyrůstala sice v neúplné rodině, a to nejen bez táty, ale i bez prarodičů, ale o společnost a zážitky rozhodně nouzi neměla. **„Vždycky říkám, že mi moje mamka kompletně nahradila celou rodinu. Sice přes týden intenzivně pracovala, ale zase se mi hodně věnovala o víkendech a o prázdninách. A i když jsem měla různé paní na hlídání, což může někdo odsuzovat, mně to přišlo skvělé. Jedna paní byla třeba věřící, takže mě občas vzala do kostela a vyprávěla mi o náboženství, s druhou, která byla učitelka hudby, jsme zpívaly a hrály na piano, s další jsme sbíraly kytky do herbáře. Bylo to hodně rozmanité a také díky tomu, že u nás doma pořád někdo byl a máma mě brala i na různá jednání, byla jsem takové velmi socializované dítě a neměla jsem problém vydržet kdekoli,“** vypráví.

Nakonec zvolila obchod

Vzhledem k tomu, že je Jana jedináček, bylo logické, že jednou převezme vedení rodin-

inzerce

Pokračování ze str. 10 a 11

Jana s maminkou v pražské prodejně Ryor, která nedávno prošla rekonstrukcí.

Maminka sice Janu vychovávala sama…

…ale věnovala se jí na maximum.

ného podniku, kde už devátým rokem pracuje. A i když se už od jejího dětství předpokládalo, že půjde ve stopách své mámy a bude se zabývat vývojem nových přípravků, ve firmě se momentálně věnuje jiné profesi. **„Jako malá jsem míchala všechno, co jsem našla, od pracího prášku s tím, co jsem nasbírala na zahradě, až třeba po mámy luxusní francouzský make-up, který dostala jako dárek, takže se počítalo s tím, že budu také vývojářka. Nakonec mě ale chemie tak nechytla,“** prozrazuje Jana. Po základní škole sice vystudovala střední školu chemicko-farmaceutickou, z vysoké školy chemicko-technologické však utekla. „Řekla bych, že jsem spíš člověk do obchodu a marketingu a hodně mě baví i různé kreativní věci, což výborně uplatním i u nás ve firmě. Mohla jsem tak vytvořit třeba obaly na naši pivní kosmetiku, pak také na konopnou a vlasovou.“ Po »útěku« z vysoké školy nastoupila Jana do firmy jako asistentka propagace s tím, že za rok se zkusí dostat na jinou vysokou školu, nicméně tehdejší plány vzaly za své. Ve firmě už zůstala a postupně se vypracovala až na obchodní ředitelku. **„Místo, abych studovala, začala jsem se hodně vzdělávat sama, třeba různými marketingovými nebo grafickými kurzy. A hodně mi pomohla i praxe. V tomhle jsem opravdu dcera své matky, určitý druh workoholismu mám po ní. Moje máma je velmi pracovitá a udělá všechno pro to, aby dotáhla věc do cíle, a taková se snažím být i já. Nesnáším resty, proto pracuji často až dlouho do noci,“** říká.

Plány do budoucna

Jako obchodní ředitelka má Jana na starosti řadu věcí, od koordinace obchodních zástupců přes řízení vývoje nových výrobků včetně jejich uvedení na trh až po organizaci veletrhů. Zároveň se účastní všech důležitých jednání a je neustále »vychovávána« k tomu, aby byla jednou schopná firmu převzít. **„Maminka často říká, že mi za tři roky firmu předá, jenže to už tvrdí hrozně dlouho. Nebo slibuje, že si bude brát více volna, což by si už zasloužila, ale pořád nechce polevit. Práce ji prostě baví a firmou žije. Ale já se do vedení stejně zatím nijak nehrnu, protože si jednak myslím, že se mám ještě co učit, navíc je to i velká zodpovědnost,“** objasňuje Jana.

Co se týče soukromého života, Jana má už šestým rokem přítele, ale svatbu ani rodinu zatím neplánuje. **„Upřímně, já moc na svatby nejsem. Nedávno si ke mně přítel přihlásil trvalé bydliště, takže se náš vztah někam posunul a teď bude chvilku klid. O dětech zatím neuvažuji, myslím, že je to brzy, navíc pořád je co dělat. Když nepracuji, věnuji se zahrádce, maluju, hlavně akvarely, hodně čtu a také mě baví šít, i když šiju strašně špatně. Anebo o víkendu dospávám, protože na to nemám přes týden vůbec čas. Vždycky, když lidem radím, že pro krásnou pleť je nejdůležitější chodit brzy spát, zdravě jíst a hodně pít, v hlavě mi probleskne, že to tedy říká ta pravá. Vždycky se odlíčím, naaplikuji krém, to dodržuji, ale málo spánku je můj největší kosmetický nešvar,“** dodává.

Jana musí mít podrobný přehled také o tom, jak se kosmetické přípravky vyrábí.

Foto Aha! – Dana Kolářová, archiv Jany Štěpánkové

50 netradičních RECEPTŮ

- NA DŽEMY,
- KOMPOTY,
- NAKLÁDANOU ZELENINU A HOUB

LÉTO JE ZA DVEŘMI A S NÍM ZAČÍNÁ SEZONA SLADKÉHO OVOCE, ČERSTVÉ ZELENINY A HUB, KTERÁ POTRVÁ AŽ DO PODZIMU. I KDYŽ JARNÍ MRAZÍKY V NĚKTERÝCH OBLASTECH REPUBLIKY ZPŮSOBILY, ŽE ÚRODA NEBUDE TŘEBA TAK BOHATÁ, URČITĚ SE BĚHEM LÉTA NAJDE V KAŽDÉM KRAJI NĚCO, ČÍM SI MŮŽEME ZPESTŘIT JÍDELNÍČEK. NE VŽDY ALE DOKÁŽEME ZKONZUMOVAT VŠE NAJEDNOU A OVOCE I ZELENINA, JAK ZNÁMO, PODLÉHAJÍ RYCHLE ZKÁZE. V TEN OKAMŽIK PŘICHÁZÍ NA ŘADU ZAVAŘOVÁNÍ. KAŽDÁ RODINA MÁ SVÉ LÉTY PROVĚŘENÉ RECEPTY, ALE POKUD CHCETE VYZKOUŠET I NĚCO NOVÉHO A NETRADIČNÍHO, NAŠE PŘÍLOHA JE TU PRO VÁS! VYBRALI JSME PRO VÁS 50 ZAJÍMAVÝCH RECEPTŮ, S KTERÝMI URČITĚ ZABODUJETE.

Co možná nevíte o zavařování?

Jako první vyzkoušel konzervovat potraviny v plechovce varem pařížský kuchař Nicolas Appert v roce 1804. Své pokusy popsal a vydal v roce 1810 ve spisu s názvem Umění konzervovat všechno, co je živočišného i rostlinného původu. Vědecké základy konzervačních metod pak položil francouzský lékař, biolog a chemik Louis Pasteur (1822 – 1895), po němž získal jméno způsob sterilizace látek zvýšenou teplotou neboli pasterace. U nás se recepty na zavařování objevily už v Domácí kuchařce Magdaleny Dobromily Rettigové z roku 1826.

Marmeláda versus džem

Rozdíl mezi marmeládou a džemem je v první řadě v konzistenci zavařeniny. Marmeláda je hustší, hladká, jemně propasírovaná směs, džem bývá řidší a může obsahovat kousky ovoce. Podle rozhodnutí Evropské unie z roku 2004 se však názvem marmeláda může označovat pouze zavařenina z citrusů.